

Klubmøde d. 13/1-2018

Først og fremmest så meddelte Søby at vores ældste Torben var blevet indlagt. Han sendte en hilsen og meddelte at han ikke lige kom denne aften. Klubben ønsker god og hastig bedring. *Edit: sidste melding er at han er på benene igen og truer med et besøg i klubben.*

Denne aften skulle vi lytte til forskellige D/A konvertere i den dyrere ende. Det var blevet annonceret at vi skulle møde en Bricasti M1 dac og den for klubben voldsomme reklame på de sociale medier havde endda tiltrukket to tidligere medlemmer denne aften. Ydermere havde Torben B medbragt en PS audio Perfectwave Directstream DAC som også ligger i den dyrere ende. Vi havde naturligvis også mulighed for at sammenligne med vores egen DAC.

Der blev også taget et par billeder af de fremmødte under seancen. En læring fra dette er at man nok bør råbe "smil". De intense lyttegrimasser er ikke særlig fotogene.

Erlend havde taget en effektforstærker med, men den var mest til pynt da den havde en løs forbindelse.

Udstyret skulle testes på klubbens anlæg. Både Bricasti og PS kunne bruges direkte som forforstærker og begge både balanceret og ubalanceret. Der var mange muligheder.

Belling startede med at fortælle lidt om Bricasti DACen. Som vanlig var det ikke en teknisk gennemgang, men mere et historisk perspektiv hvor man kunne danne sig et billede af hvilke designguruer der lå bag. Bricasti trækker sin historie tilbage til Mark Levinson, senere Madrigal og sidst Lexicon. Alt sammen i dag inden for Harmangruppen som i øvrigt blev købt af Samsung for nogle år siden. Bricasti er et selvstændigt firma og har navn efter de to hovedkræfter: Brian og Casey. Mere som dacen her: <http://www.bricasti.com/en/consumer/m1.php>

Vi gik i gang med at lytte med Bricasti direkte ubalanceret ned i kummefryseren. Vores besøgende var meget villige til at dele musik og vi fik hørt en del med gode hifikvaliteter. Indtrykkene som blev tilkendegjort var at Bricastien var meget raffineret, lavede et stort lydbillede, men der manglede "punch", "twang" og dynamik.

Vi satte klubbens dac til for at have en reference. Den skulle køre igennem vores forforstærker (Bride of Zen). Her var der rigeligt smæk på og alt det savnede blev kastet i hovedet på os. Den var en anelse mere rå og havde et mere snævert lydbillede, men var klart sjovere at lytte til.

Bricastien skulle bruge en forforstærker for at matche kummefryseren og da det blev gjort kom den rigtig til live og var en ren fornøjelse at lytte til.

PS audio DACen blev også sat til (ubalanceret) og som den næste øl i en serie var den også meget god. Der var endda et par stykker der ytrede at det var den bedste lyd den aften.

Belling bemærkede at Bricasiten kunne køre balanceret, hvilket kunne give lidt mere headroom når den kørte direkte i effekten. For at undgå flere kontroverser (som da næstformanden drak den store gulduborg), skiftede vi til det samme fine strømkabel som PS Audio blev født med direkte til væggen. Bricasiten manglede dog stadig lidt punch og var bare ikke velegnet til at trække kummefryseren alene.

Vi sluttede af med PS audio balanceret, og den kunne meget fint trække effekten, men det var ikke helt lige så godt som den ubalancerede opsætning. Her må jeg som referent trække huskekortet for jeg erindrer simpelt hen ikke om det var PS ubalanceret direkte eller gennem vores forforstærker der lød bedst.

Begge besøgsDACer var dog af ret høj kvalitet og det virkede som om Belling havde gjort et scoop med sin Bricasti, for han havde vist ikke givet noget bare der ligner fuld pris. Det er referenceDACer, ingen tvivl om det og vi lærte også to ting om vores eget udstyr: vi har en god forforstærker, men vores DAC kan stadig blive banket uden at den dog falder helt igennem.

I løbet af aftenen var Belling i drillehumør flere gange og udfordrede vores opfattelse af hvad der er musik. Vi nåede blandt andet nåede at høre hele Alrune Rods episke mak/mesterværk "Alrune Rod" og jeg fandt da da også noget af skønheden i instrumenterne bag skærerbrænderstemmen. Især fordi kunstnerne tilsyneladende ikke lod sig hæmme af de konventionelle måder at indspille og producere en plade. Måske skyldtes de største protester fra rummet at nogle medlemmer huskede hvor unge de var da de første gang hørte dette nummer, eller, som det tidligere er blevet beskrevet i klubben: "dengang man kunne drikke en hel flaske snaps og stadig bolle". Det må have været tider den gang!

- Peter